

ALP 2409

Pasaulio lietuvių I Kongreso
spaudos parodos eksp. eilės Nr. 146

Kaina 300 reisų.

Brazilijos LIETUVIS

DIARIO LITHUANO

Visuomenės, kultūros, ekonomijos savaitraštis

Leidžia: Brazilijos Lietuvių Draugija „AUŠRA“
Redaktorius: Juozas Rūškys
Adresas: Rua Conceição nr. 61, S. Paulo, Brasil,
Prenumerata visai Pietų Amerikai:
Metams: 16\$000
Pusmečiui 8\$000
3 mėn. 4\$000

1 Metai

S. Paulo 1927 m. Spalių m. 29 d. (Šeštadienis)

12 Nr.

Iš „Aušros“ gyvenimo.

Kuri laiką nusmaukęs Brazilijos Lietuvių Draugijos „Aušra“ gyvenimas vėl ima sparčiai reikštis gyvenime.

Rugsėjo mėn. gale buv. „Aušros“ pirmininkui J. Stankaičiui atsisakijus nuo visų pareigų, skubotame „Aušros“ Centro Tarybos posėdyje rugsėjo 30 d. tapo paskirtas laikinai eiti „Aušros“ pirmininko ir „Brazilijos Lietuvių“ redaktoriaus pareigas Juozas Rūškys.

„Aušra“ buvo palikusi be buto. Tad tuojau teko surasti butą patogesnėje, visiems lietuviams daugiau prieinamoje vietoje. Spalių 12 dieną „Aušros“ Centro buveinė persikėlė į naujai pasamdyta erdva buta arti Luz stoties rua da Conceição 61 Nr.

Spalių mėn. 23 dieną vak. salėj rua Couto de Magalhães 40 nr. įvykė 7 val. vakaro visuotinis „Aušros“ narių susirinkimas.

Svarbiausias susirinkimo darbas buvo sustiprinti „Aušros“ Centro organus, darenkant naujus į vietą išstojusių narių.

Susirinkime pirmininkavo p. Saulius, sekretoriavo J. Silickas. Padarius J. Rūškiai Centro Valdybos ir p. Sauliui Centro Tarybos vardu pranešimus, pabrėžiant netieslumą tų kelių ir nustatymu, kuriais eita buvo iki šiol. Visų lietuvių išievių yra sunki padėtis, visiems yra būtinas vienybės reikalas, reikškimas ar tai draugijoje ar pačioje lietuvių visuomenėje, kokios nors politikos, neapykantą yra pradžingas lietuvių išievių gerovei darbas. Kas taip darytų su lietuvių visuomene Brazilijoje — būtų priešas lietuvių reikalams ir net lietuvių vardui. Bendri vargai, bendri visu rūpesčiai dėl rytojų, tad nuo šios dienos turi būti ir bendras organizuotas visų lietuvių stiprus kultūrinis ir ekonominei gerovei siekti frontas. Tokios tai buvo pareikšta abiejų pranašėjų nuomonės.

Po to prieita prie rinkimų „Aušros“ C. Valdybos pirmininku ir „Brazilijos Lietuvių“ redaktoriu: vienbalsiai susirinko patvirtintas Juozas Rūškys. Valdybon balsų dauguma darinktas dar vienas narys: Liudvikas Valiukas. Iki šiol per klaidą buvęs C. Valdybos ir Revizijos Komisijos nariu Pranas Sinkevičius balsuojant paliekamas C. Valdybos nariu.

Centro Tarybos papildymas: balsuojant dauguma balsų darenkami šie asmenys: Juozas Laucavičius, Jonas Silickas ir Jonas Šblevičius.

Revizijos Komisijon išrinkti: J. Dičius, Stasys Paukštys ir paliekama senas narys Vygelis.

Apsvarščius mokyklos steigimo reikalą ir viena kitą kilusi umanyma susirinkimas išsiskirstė 9 val. vakaro.

BAISI TRAGEDIJA JŪROJE

Spalių 25 d. 19 val. del sprogimo laive, kurio priežastys dar tikrai nežinomos paskendo Italijos keleivinis garlaivis „Principessa Mafalda“. Laive keleivių buvo apie 1.600. Tuo tarpu išgelbėta 1.172 žmonės. Trūksta dar apie 400 keleivių. Laivo kapitonas ir jo radio telegrafistas žuvo kartu su laivu šaukdam: „Tegyvuoja Italija“.

Laivas „Pr. Mafalda“ buvo vienas iš geriausių laivų 16.000 tonų talpos. Žuvo ties Bahia, 100 mylių atstume nuo kranto.

Neapgyventa vieta Brazilijoje.

Iš Brazilijos kolonistų gyvenimo.

Su pasigėrėjimu reikia pažymėti, kad šis „Aušros“ susirinkimas buvo vienintelis, kuriame labai rimtai užsilaikė visa pulka ir rimtai ir ramiai išsprendė visus dienotvarkėje pažymėtus klausimus. Nariai skirstėsi patenkinti, net buvo tikrai gruzusyt gausios šeiminingos šeimynelės susirinkimas.

Tenka tvirtai tikėtis, kad Brazilijos lietuvių gyvenimas eis gražiu vienybės keliu ir ju organizuotos pajėgos nugalės visus

ekonominio gyvenimo sunkumus. Veiklesniems nariams tektų tik kuo daugiausiai patraukti naujų narių ir visiems lietuviams susiprasti ir po viena kita mileri idedant stoti „Aušron“ nariais. Tada iš tikrųjų susidarys iš tų mažų lašelių jūra, o išblaskyti lietuvių susilauks tvirtos paramos visuose jų gyvenimo reikaluose plačiai išsivysčiusios organizacijos padedami.

„Aušros“ Centro Valdybos Tarybos ir Revizijos Komisijos narių žiniai.

Centro Valdybos naujai darinkti ir senieji nariai renkasi „Aušros“ būstinės sekmadieny Spalių 30 dieną 13 val.

Centro Tarybos naujai darinkti ir senieji nariai renkasi „Aušros“ būstinėj sekmadieny spalių 30 d. 6 val. vakaro.

Brazilijos Komisijos naujai darinkti ir senieji nariai ren-

Vėliausios Zinios

Lietuva

Ištremiti iš Vilniaus krašto lietuvių kunigai padavė Popiežiui protessa, reikalaudami gražinti juos į senas lietuvių parapijas Vilniuje.

Anglija

Laikraščiu pranešimu anglai stato naujų karo orlaivį, kuris bus didžiausias pasaulyje. Jį varys 4 motorai po 2000 arklių jėgos ir galės jis pakelti 5 tonų bombų.

Rusija

Maskvoje Karo lauko teismo nuteisti mirti du asmenys itariami šnipinėjime Anglijos naudai.

Japonija

Užsidedę laike manevrų neseniai pirktas Italijoje orlaivis Nr. 3 ir krito į jūrą. Jo įgula suspėjo iš orlaivio pasišalinti prieš tai, Igu-la 7 žmonės išsigelbėjo.

Vėsulai Brazilijoje

Spalių 24 d. įvairiose vietose siautė didelės audros ir liūty. Rio de Janeiro priemiesčiuose sugriauta net namų. Ipattingai smarki audra buvo mieste Ponto Grosso Paranoje. Sugriauta visiškai 12 namų, virš 100 namų nukentėjo mažiau; išvartyta elektros stulpai miestas liko be šviesos. Daug žmonių sužalota, kai kurie net sunkiai

Apvogė malūną

Rio de Janeiro iš malūno „Moinho Inglez“ padirbtu valdišku orderiu nepažystamas asmuo išvezė 300 maišų miltų. Suklastojimas tuo buvo pastebėtas ir policija apgaviką stropiai ieško.

kasi sekmadieny Spalių 30 d. vakaro

Adresas: rua da Conceição 61 nr.

☒☒☒☒☒☒☒☒☒☒

„Brazilijos Lietuvių“
SPAUSTUVĖ
priima visokius spaudos
darbus

☒☒☒☒☒☒☒☒☒☒

Projektas. Lietuvių Pajinės Bendrovės „Agrikultūra“

Statutas

1 §. Šiuo statutu steigiamas Brazilijoje lietuvių žemdirbių bendrovė vardu: „Brazilijos Lietuvių žemdirbių pajinė Bendrovė „Agrikultūra“, toliau šiame statute sutrumpintai vadinama „Agrikultūra“.

I. Uždaviniai, teisės ir pareigos.

2 §. „Agrikultūra“ statosi sau sekancius uždavinius:

a) Rūpintis racionaliu žemės apdirbimu, jos produktyvumo pakėlimu ir racionaliu išnaudojimu žemės ūkio kultūros reikalingumams;

b) Rūpintis kultūrinę bei kitų žemės augalų ūkio išvystymu, racionaliu jų sunaudojimu bei apdirbimu;

c) Rūpintis gyvulininkystės, pienininkystės, daržininkystės, sodininkystės ir kitų žemės ūkio kultūros šakų išvystymu;

d) Atskirti Brazilijos lietuviams žemės ūkio kultūros kėlimo reikalingumą ir nauda, organizuoti ir steigti lietuvių ūkininkų kolonijas, padėti jiems įsigyti žemės, įkurti ūkius ir tapti racionaliaisiais ūkininkais Brazilijoje.

3 §. Uždaviniams 2 §. pažymėtiems siekti ir vykinti gyvenime „Agrikultūra“ turi teisės:

a) Įsigyti iš valdžios bei privačių asmenų žemės pirkimo, nuomavimo ir kitais teisėtai būdais;

b) Steigti stambius ir smulkius pavyzdinius žemės ūkius;

c) Įsigyti mašinas, įrankius ir kitą įvairią ir negyvatą inventarą.

rių moderniam žemės apdirbimui;

d) Steigti gyvulių kergimo punktus, pienines, selekcijos stotis, paukštynus, pavyzdinius ūkius ir sodnus;

e) Steigti ir laikyti įmones racionaliam žemės ūkio produktų ir žemės augalų apdirbimui ir parengimui jų rinkai;

f) Laikyti agentūras ir sandėlius žemės ūkio produktų bei žemės augalų apdirbtame ir neapdirbtame pavidale pardavimui;

g) Žemės ūkio kultūros propagandos tikslu rengti žemės ūkio ir pramonės paradas;

h) Leisti žemės ūkio kultūrai ir žemės ūkio pramonei pasvečius raštus, knygas, žurnalus ir kitus periodinius ir nepperiodinius leidinius, kviesiti lektorius, rengti žemės ūkio paskaitas ir kursus;

i) Imtis žemės kelių naujai steigiamose kolonijose pravedimo darbus, kolonijų susisiekimui su svarbesniais centrais ir geležkeliais.

4 §. „Agrikultūra“ turi juridinio asmens teises ir gali Brazilijos Respublikos įstatymų numatytais būdais įsigyti žemės ir nejudomąjį turtą, žadėtis, ieškoti ir atsakyti teisme.

5 §. „Agrikultūros“ veikimo plotas — Brazilijos Respublika. Centrinės valdybos buveinė — São Paulo miestas.

6 §. „Agrikultūros“ oficialės žymės: didelė apvali antspauda — vidury jāvų pėdas, o aplinkui bendrovės pavadinimas portugalų kalboje.

II. Nariai, jų teisės ir pareigos, pajai.

7 §. „Agrikultūros“ nariais gali būti Brazilijoje gyvenantieji lietuviai žemdirbiai, kurie sutinka pildyti jos statuta ir nori verstis žemės ūkiu.

8 §. Kiekvienas narys įstodamas bendrovėn įmoka 15 milerėjų stojamojo mokesnio, išsiperka bent viena pajū ir duoda raštu pasižadėjimą pildyti statuta ir nariui dedamas prievolės.

9 §. Pajaus kaina 100\$000. Vienas narys gali turėti iki 20 pajū, bendrovės reikaluose turi tik vieną balsą.

10 §. „Agrikultūros“ nariai nesą dvigubą atsakomybę sulig išpirktu pajū sumos.

11 §. „Agrikultūros“ nariai gali iš bendrovės išstoti pranešę apie tai raštu Centro valdybai 3-mis mėnesiais prieš apyskaitos metų galą. Galutinis nario išstojimas įvyksta tik patvirtinus visuotinam susirinkimui metinę apyskaitą ir nariui galutinai su bendrove atskaičius.

12 §. „Agrikultūros“ nariai nepildantieji statuta, Centrinę organų pareigymų, pastebėti veikime bendrovės nenaudai, arba dirbantieji bendrovei nuostolius, gali būti pašalinti visuotinio susirinkimo nutarimu. Įpatinguose atsitikimuose — šalina Centrinė Valdyba. Nepatenkinti Centro Valdybos sprendimu turi teisę apeliuoti į visuotiną narių susirinkimą.

13 §. Išstojusiems ar pašalintiems iš bendrovės nariams gražinama jų pajai ir priklausanti jų nuosavybė. Išrašų mokesnis negražinamas.

14 §. Pareiškę noro stoti bendrovėn „Agrikultūra“ priimami ir nelietuviai žemdirbiai, arba žemvaldžiai, je naudojami bendromis narių teisėmis ir nesą tas pat pareigas ir atsakomybę kaip visi nariai nariai.

III. „Agrikultūros“ kapitalai.

15 §. „Agrikultūra“ turi sekancius kapitalus:

a) pajū kapitalas, b) apyvartos, c) atsargos ir d) specialius kapitalus.

16 §. Pajū kapitalas sudaromas iš išpirktu nariais pajū ir sudaro pagrindinį „Agrikultūros“ kapitalą ir apyvarton gali būti leidžiamas tik visuotinam narių susirinkimui leidus.

17 §. Apyvartos kapitalas sudaromas: a) iš narių išrašų mokesnių, b) paskolų ir c) visų kitų apyvartū ir naudojamas „Agrikultūros“ apyvartai.

18 §. Atsargos kapitalas sudaromas iš kasmetinių atskaitymų po 25 nuoš. nuo gauto metinių apyvartū pelno. Atskaitymai daromi tik, kol atsargos kapitalas susilygins su pajū kapitalu. Atsargos kapitalas apyvarton neleidžiamas ir naudojamas tik daviniumi garantijū, arba netikėtū nuostolū padengimui.

19 §. Specialūs kapitalai sudaromi iš kasmetinių atskaitymų nuo pelno, valstybės skiriamų specialiams žemės ūkio reikalingumams subsidijū ir kitū šaltinių; specialūs kapitalai naudojami specialioms žemės ūkio kultūros, arba žemės ūkio pramonės reikalingumams, visuotinam narių susirinkimui nutarus.

20 §. Pajūninkai gauna metinių pajū dividendū iš bendrovės pelno, bet ne daugiau 10 nuoš. metiniu.

21 §. „Agrikultūros“ kapitalai laikomi valstybės, arba Ipotekos banke.

SKAITYKITE ir PLATINKITE „BRAZILIJOS LIETUVIŲ“

Ką papasakojo apie žemės ūkio kolonijas „Nova Lithuania“ lietuvių ūkininkų atstovai.

Spalio mėn. 25 dieną atsilankę į Redakciją grupę atstovų: Juozas Mockapetris ir Jonas Skinkys, sugrįžė iš kelionės apžiūrėjimo lietuviškų kolonijų Dr. Labieno da Costa Machado žemėse ir pasidalino savo išpužiais, prašydami per laikraštį patiformuoti visuomenei.

Kelionės tikslas — pasakojoti atstovai — buvo nuvažiuoti į vietą nuodugnai išurti klausimas, ar verta tose kolonijose pirkti žemės ir kokia ateitis laukia kolonistū ten apsigyvenus.

Važiavimo siunciami lietuvių Marijampoliečių, kurie kaip ir mes norime pirkti ūkiū kūrūmū žemė.

Bendra padėtis kolonijos tokia. Atstumas tuo tarpu nuo geležinkelio 36 kilometrai. Bet pravešti automobilius susisiekti geri keliai; kelionė atliekama greitai. Kolonija apaugusi gan geroku mišku. Laukai lygūs, turi pakankamai nuotakumo, kolonijos viduriu teka upelis.

Klimatas gan geras ir Europos žmonėms visiškai pritaikomas.

Augmenija mišku labai idomi, įvairi. Yra daug visokių vaisių, kuriuos sunaudojant, ypač arbata „mate“, galima tuojau turėti darbū ir uždarbi.

Zvėriukū pasitaiko gan tankiai, bet tik tokie, kuriuos nugalabijus gali žmogus turėti naudū — mėsa ir kailius. Pavojingū žvėriū nėra ir apie bet kokį pavojū iš tos pusės kalbėti netenka. Kirmėlių nematyti, ir seni kolonistai pamato gal tik viena per metus.

Zemės nuvalymo ir paren-

Maine Raid.

Bebrų medziotojas.

(tęsa)

Vasarą bebras mėgsta tankiai išieiti ant kranto ir kirsti jaunų sultingū žoliū stiebalius, šaknis, o taip pat jaunutę medžiū žievę. Nuilęs bebras kartais net užmiega krūmuose.

Jeigu bebra netikėtai užklumpa šunys ir mato, kad negalės pabėgti, tada jis atkakliai ginasi dantimis ir nagais.

Be jėgu mato neišvengiamą, mirtį — liūdnū balsu pravirksta, kaip kūdikis.

Ir štai šis protingiausias gyvulėlis ir Šiaurinėj Amerikoj žudomas be jokio pasigailėjimo visokiomis premonėmis ir iš tikrųjų po nekuriū laiko pranyks visiškai.

III.

Kelėta mėnesių slinko mūsų medziotojams monotoniškas gyvenimas. Diena dienos vazinėjo upe, išimindami ir spastus ikluvusius bebrus; važė urvau, numinėjė kailius ir džiovinė prieš saulę istemdami ant šakiū. Senis Džekas vis labiau susigyveno su savo tariamuojū sūnuoju Ralfu. Ralfas iš savo pusės atsilygino seniui meile ir įprisišimu, kaip prie gerojo savo tėvo. Statant gyvenimo atečiai planus senis prabilo į Ralfą:

— Bet laikas ir labai jau laikas mums grįžti namon. Medziokle turėjėme labai laimingą. Pardavė visus kailius gyvesime ilgą laiką be rūpesčių ir prie pinigū. Juo labiau, kad ilgiau medzioti šioje stačiai pavojinga.

— Kodėl? — nustebę užklausė Ralfas.

— Keleta dienų atgal, kai aš buvau pasileidęs pavandeniu apžiūrėti spastus ir išvaizduok, trys toliausiai paspėsti spastai

pavogta. Tada aš paėmęs šautuvą išlipau ant kranto; žolė buvo sulandėta, sutrypta, o ant žemės atradau arklū pėdsakus. Tai nekeno kito, kai „juodkojų“ indėnų darbas, jų ten būta. Kuomat jie užjoja į šias lygumas, — būtinai susirenka pagerbti Juodojo Paukščio kalvą. Tai protėvis Tea-ut-ve. Vienamė susisėmimo su medziotojais jis žuvo, o jo kariai palaidojo jį rašta ant arklū ir supylė ant jo kapo aukšta kalvą. Toji kalva netolėse nuo mūsų urvo.

— O priešingoj pusėj, prieš vandenį paspėsti spastai nepavogti? — užklausė Ralfas skubomis pertraukdamas Džeko kalbą.

— Taip, bet tas dar nereikia, kad mes turime džiaugtis ir kad mums nėra pavojaus. Jie juk puikiausiai suprato, radę spastus, kad kur nors netoliese yra ir patys medziotojai. O nepadarė ant mūsų užpuolimo, todėl, kad nežino kaip skaitlingos mūsų jėgos.

— Bet gi mūsų urvas juk neprieinamas, kaip gera tvirtovė, o ir šauliai mudu ne bet kokie — pro šalį neprausimel — sušuko Ralfas.

— Taip tai taip, išbrauti į mūsų tvirtovę jiems būtų sunku, juo labiau, kad jie raiti, neturi nė viena vaiti, Bet jie gali mus apsupti ir badu privers pasiduoti. Jie jau dabar tikriū-tikriūnsiai seka mus pasislėpę prie paspėstu spastū.

— Tad ką gi turime veikti? — paklausė Ralfas.

— Kuogreičiausiai vaziuokime gelbėti spastus, kurie paspėsti arčiau pavogtųjų, po to reikia kailius ir frankius mūsų urve gerai paslėpti, kad nieks jų nesurastū, o patiems kuogreičiausiai bėgti iš čia.

— Bet gal jau perlėlu! — sunkiajai atsidedus pridūrė Džekas. Greitomis apsiginklavę šautu-

vais, pasiėmę didelę atsargą kulipkū ir parako senis su jaunuoju Ralfu susėdo į vaiti ir leido iš upėn. Ralf s yrė taip tyliai, kad nebuvo girdėtis jokio pliuskenimo, net vanduo nejudėjo. Džekas Vilijamas laikdamas rankoje užtaisytą šautuvą akyliai sekė krantus. Aplinkui viešpatavė kapu tyla. Jos nedrumstė nė bizonu haubimas, nė paukščių čiučbėjimas. Ir ši tyla seniui atrodė kokia tai nepaprasta, įtartiną tyla.

Atradę pirmuosius spastus nepaliesius medziotojai apsidžiaugė manydami, kad indėnai dar neprisiartinio. Toliau jiems teko plaukti upės samanaug, kur lengvai galėjo perlėkti nuo vieno kranto į kitą paleista seidoko vilyčia.

Vos tik įplaukė į upės siaurumą, kairiajame upės krante pasigirdo bausis klikamas ir pasirodė indėnai. Džekas tuojau pažino prvyakū visu ant uolos stovintį jų vadą Tea-ut-ve, kuris davė medziotojams ženklą prisisiartinai prie kranto. Teko pasiduoti be mažiausio pasipriešinimo, nes priešingai debesys vilyčių būtų posipylę į vaiti. Bet vos tik vaitis prisartiino arčiau kranto — suvimbė vilyčia ir mirtinai į širdį persautas senis Džekas išvirto į vandenį.

Šovė jaunas indėnas-burtininkas. Tea-ut-ve norėjo tuojau nukauti neklauzadą, kuris priešingai jo isakymams šovė į pasiduodantį prieša. Ir tik kitū indėnū karsti maldavimai atitolino jū mirti, bet vis tik jis buvo tuojau nuginkluotas ir surištas.

Kada apvirto vaitis, Ralfas kai žuvis nūrė į vandenį, bet vos jis pasirodė toliau iš vandens, — puolė jį trys indėnai ir nepaisant atkaklaus gyvimo, ištempė Ralfą iš vandens ir pristatė vadui Tea-ut-ve.

— Kaip tu išdrįsai bėgti? —

vadas rūsčiai užklausė Ralfą anglų kalba.

— Mudu su tėvu jums pasidavėm, o jūs, kaip baltiai, nužudėt jį. — drąsiai atsakė Ralfas.

— Baltveidis teisingai man išmėtinėja ir tu man atsimokėi už nedora pasielgimą! — kaip įpykęs liūtas suriko vadas ant surišto burtininko.

Indėnai nutvėrė Ralfą pririšo rankas, kojas ir visą kūną prie medžio taip stipriai, kad virvės p. sislėpė jo raumenyse suteikdamos nepaprastą skausmą. Bet veide jo spindėjo nepaprasta drąsa ir pasiryžimas. Ralfas žinojo gerai, kad mažiausias jo silpnybės apsiereškimas duos indėnams progą dar skaudžiau iš jo pasityčioti.

Sugavę jį indėnai priklausė grauzas sudėjimo indėnū tautelėi. Jū liemeni dengė trumpi elnio odos marškiniai, apsisupę laukinio jautėio odos apsiaustais; liemenyje buvo susijusę plėčiais odiniai dirzais, o prie jų karojo prisegti priešo skalpai (skalpas — tai oda su plaukais, nulupta nuo nukauto priešo galvos). Ant pečių kabojė krepšys su vilyčiomis, rankose sėdikai ir ietys. Palei ieties viršūnę buvo prisegti taip vadinami amuletai, saugojanti ju savininką nuo viso pikto. Amuleta indėnas gauna tokiu būdu: vaikštis sulaukęs trylikos metų išėina į dykumą, ten gavi ir meldžiasi, kad Džioji Dvasia paskirtū jam globėja. Ir tas gyvulys, žvėris, ar kirmėlė, kuris jam tuo laiku prisispūnuoja ir tampa jo globėju. Atsibudęs jis ieško jį, nukaujja ir pristato burtininkui. Pastarasis iš nukauto gyvūno odos siuva maišeli, išbraizo jį paslaptiniais ženklais ir atiduoda jaunuoju, kuris prisiega prie vilyčios ir po to jau skaitosi suaugusiu ir turi teisę dalyvauti kovose. Maišelis tampa jo šventenybe, —

ir gėda kariui praradusiam mūsų amuletą!

Tea-ut-ve būdelėje susirinko prie vado visi vyresnieji kariai nuspręsti baltaveidžio belaisvio likimą. Vadas užsidedė taikos pypkė, padaryta iš šventojo raudonolio nuo upės Orinko krantū.

Ši pypkė vartojama visuose indėnū vadū pasitarimuose. Tea-ut-ve pirmasis užtraukė dūmą ir su išdidumu iš lėto perdavė kaimynui, šis toliau, kol pypkė nepėjo visa rata.

Senis Tea-ut-ve prabilo pirmuoju.

Mes raudonodžiai nuolatos kariaujame su baltveidžiais, atvykusiais į mūsų lygumas medzioti bebrū mūsų brangenybės. Bet mes kariaujame atvirai ir išdavikiškai Hau-ku-to pasielgimams, užmaušimas pasidavusio mums prieso, — gėdos skraiste apdengė mūsų giminę; juk jaunuoju net bėgti bandė tokia šunybe išvydės. Ir man, vadui, teko išklausyti už tai baltveidžio išmėtinėjimas!

Užmušti jį — dar bus baisesnė mums nedorybė ir gėda.

Kad taip kuri iš mūsų tautelės merginū sutiktū jį imti sau už vyrą, tai tegul gyventū baltasis su mumis!

Kiek pagalvoję viršilos visi vienu balsu sušuko:

— Lai gyvena! Bet Vargas jam jei bandys bėgti! Jo skalpas teks tam, kuris pirmas jį pasivys.

— O ką gi darysim su Hau-ku-to? paklausė vadas.

— Surišta jį parvesti į sodžiū! atsakė visi.

— Taip ir bus! — įsakė Tea-ut-ve.

Piktas ir didingas išėjo iš savo būdelės vadas ir tiesiai zengė prie Ralfo. Pamatęs žiaurū Tea-ut-ve veidą, įbestas į jį piktas kaip aro, vado akis, Ralfas ne-

Kas girdėti Lietuvoje

gimo kultūrai sąlygos visai lengvos, nes daugiausia plonų medžių ir nepaprastai įvairios kitos miško augmenijos, kuria ugnis bemaž sunaikina. Stori medžiai palieka pūti ant žemės ir jie nieko žemės apdirbimui nekenkia. Du dešimties-dvylikos metų vaikai gali tiek apšodinti, ar nuimti javų, kiek Lietuvos vienas darbininkas su pora arklių ir įrankiais.

Zemės derlingumas visiškai geras. Nuėmus mišką, kuris gal kelis kartus jau yra išdeges, palieka bent 30 santimetrų trąšos ir žemę trešči bent 10 metų nereikalinga. Puikiai dera kukurūzai, ryžiai, šabalbonai, miasas, bulvės ir visi kiti klimato sąlygose augantieji javai. Geriausiai auga šiltųjų kraštų vaismedžiai miške nieko neprižiūrimi.

Zinias rinkome patys, — oasakoje atsovai: aplankėme vokiečių, ungurų, besarabų ir kitų kolonijas. Visu nuo domėjome, apie viską išsisklausinėjome.

Kaip greitai įsikuria naujakurys? Yra naujakurių, gyvenančių 2 ir daugiau metų. Žemės išdirbė nedaug ir nesiskubina, nes išdirbtą duoda naudą pakankamai. Kolonistai turi pakankamai pinigų ir visa ko, kas gyvenime reikalinga.

Naujakuriai daugiausiai augina vištų ir kiaušiu. Gyvulių auginimas veikia nieko nekainuoja, nes patogios klimato sąlygos ir kitos aplinkybės daug žmogui padeda. Naujakuris išdirbė vos kelis alkerus žemės turi 80 kiaušiu. 9-10 pūdų meitėliukas kainuoja vietoj 180-200 milreisu.

Dangama imasi šilkvabalių veisimu, nes labai ten palankios sąlygos. Maža trijų žmonių šeimynėlė lengvai dirbdama šilkvabalius veisdamai išrenka kas trys mėnesiai nuo 700 iki 900 milreisu.

abejojo, kad teks jam iškeisti baises kančias.

— Čionai, ar sodziuje jie mane užmuš? — blykstelėjo Ralfui mintis. Iš sykio nusprendė, kad čia pat tuč-tuojau jį žudys. — Bet gal tenai sodziuje kuri iš merginų pasigailės jo ir paims už vyro? — pagalvojo taip Ralfas, gerai žinodamas indėnų būdą ir papročius ir drąsiai, be kibirkštėlių baimės žūrėjo prisartinusiam vadui akysna.

Pagaliau vadas prabilo į karius, pranešdamas seniūnu spėdiną apie Hau-ku-to ir Ralfą.

— Didysis vadel! — drąsiai prabilo Ralfas. — Nejaugi tavo kariai taip lėtai bėgioja, kad pririšo mane prie medžio, bijodami, kad aš pabėgsiu, nejaugi jie tiek blogi šauliai, kad abejoja pataikysia į mane?

Nepasitenkinimo balsai nuaidėjo per minią, bet senas vadas su atyda pažvelgė į drąsuolį ir įsakė paleisti.

Ar galėsi tu eiti? — užklausė paliuosuoto Ralfo, kuris vos ant kojų besilaikė, kentėdamas baises kančias nuo virvės padarytų žaizdų.

— Eisiu, kol krisiu negyvas, — rodydamas į savo kojas atsakė Ralfas.

Vadas įsakė duoti jam arklių. Kariams buvo duota parėdymas tuojau ruošti kelioną. Visi sujudė. Greitai balnojo arklius, krovė sumedžiota lobį ir kitus kelionės reikmenis. Neuzilgio didokas raitelių būrys jojo išilgai Arkanzaso į berybes lygumas.

(Bus daugiau).

Okupantai lenkai naikina lietuvių mokyklas

Lietuvos laikraščių pranešimu okupantai atsidadė persekioja ir uždarinėja lietuvių mokyklas Vilniuje. Įpatinai persekiojamos privatinės lietuvių mokyklos ir tėvai, kurių vaikai eina lietuvių mokyklas. Valkininkų mėsaitėje buvo sugrūsti kalėjimui net išties sodzių gyventojai lietuvių. Kalėjime sėdėjo Priekarnės, Papiškių, Pašalčių, Dekterių kaimo gyventojai.

Išžagino merginą.

Rugsėjo mėnesį, Ezerėnų apskrity, Latviškių kaime einant pamelėi X namon nežinomas piktdarys ją prisivijęs parkirto žemėn ir išžagino. Piktdarys atliks zveriška darba pasisidėpė. Policija stropiai jį ieško.

Per meilę tapo žmogžudžiais.

Šių metų sausio mėnesyje Jurksū kaime, Paezerių valsčiaus, Vilkaviškio apskr. isimylėjusieji Zableckienė su Juozu Micuta nu-

kovė jos vyrą Aleksandrą Zablecką. Rugsėjo mėnesyje karo lauko teismas pripažino abu meilūzius kaltais ir nubaudė Zableckienę 15 m. sunkių darbų kalėjimo, o J. Micutą iki gyvos galvos.

Kaunas stosi vandentiekį

Žinionis iš Kauno, Miesto Valdyba oficialiai atidengia vandentiekio miestui statybos darbus. Darbams vykinti net užtraukta paskola iš Tautpomųjų kasų 200,000 litų sumoje. Vandentiekis statoma prie Vilijos už Vilijampolės Slabados.

Vis tikisi...

Nesenai buvo užklaususi Kauno m. valybos viena belgu firma, ar mananti m. valdyba pavesti Kaune elektros tramvajų statyma koncesijū sąlygomis. Miesto valdyba atsakiusi neigiamai, nes vis tikisi tuos darbus vykinti savo lėšomis. Kaunui senai jau reikėjo turėti elektros tramvajų, bet miesto galvos tik tikisi, o darbo nematyti.

Klaipėdėj stitys saldytuvus.

Spaudos žiniomis, eina priu-siamieji darbai statymui Klaipėdos uoste saldytuvų. Saldytuvai bus specialiai pritaikinti mėsos, sviesto, kiaušinių ir kitų maisto produktų parengti išvežimui užsienin. Prie saldytuvų būsimanti ir skerdykla, kurioje bus galima kaskersti į 600 kiuliu. Saldytuvai atseisai į pusantro milijono litu. Saldytuvai bus statomi valdžios lėšomis.

Vaduokime pavertą Vilniu.

Laikraščių pranešimu Vilniuj vaduoti Sąjunga (L. Alėja 61) gavo iš S. Paulo laiška su voku, ant kurio pažymėtas lozungas „Vaduokime Vilniū“. Laikraščiai ragina užsienio lietuvius tankiau ant voku žymėti panašius lozungus, nes tas sužadintų svetintaučiuose susidomėjimą Vilniaus klausimu.

Buvo rasta gyvenanti su

dviem mažais 10-12 metų anūkais 80 m. senutė, ir pas juos nieko netrūksta. Išdirbė apie du alkerus žemės turi visa ko pakankamai. Kukurūzais užversta kaip skiedromis visa didelė pašūcė.

Nupirkus 10 alkerų (43 suvalkietiški margai) žemės gali ma sukurti labai turtingą ūki.

Atstovai isitikinę, kad prie visų dabartinių sąlygų šeima nors ir be pinigų palikusi ten gali iškarto apsigyventi ir sukurti gerą ateitį. Visiems lietuviams, buvusiems žemdirbiams, arba šiaip negalintiems prisitaikinti prie miesto gyvenimo sąlygų, eiti kurtis lietuvių kolonijose, isigijant žemę pirkimo, ar nuomavimo būdu.

Ka manote daryti jūs ir jūsu kolegos? buvo paklausta.

— Mudu ir visa mūsų grupė dar šią savaitę, laiko negaisdami, perkarnės žemę ir važiuojame ūkininkauti. Tai daryti para-

ginsime ir kitus pažyztamus, kurie vargsta ankštuose miesto kambariuose susikinšę ir stoviniuoja prie fabriku ar L. S. Bento aikštėj be darbo, arba dirba kur nors už menka atlyginimą. Mūsų grupė dirbame bendromis pajėgomis, kad greičiau ir patogiau įsikūrus, — užbaigę kalbą atstovai.

Nuo Redakcijos. Tokius lietuvių nesantymus tenka tik sveikinti, su tik šiuo keliu Lietuvos sodžiaus žmonės pasiluosuos nuo vargo Brazilijoje ir už 2-4 metų bus pasiturinti ūkininkai.

Redakcijai jau dabar gauna labai daug asmenišku ir laiška užklausimu, kur ir kokiomis sąlygomis būtų galima isigyti žemės. Iš parduoto apžiūrėjusiu žemes pareiškimu matyti, kad kolonijose „Nova Lithuania“ galima rimtai kurtis. Stengsimės gauti smulkias žemes isigyjimo sąlygas ir sekanciam „Brazilijos Lietuvis“ numeryje paskelbti visuomenės žinia.

Iš „Aušros“ gyvenimo.

— Istrauka iš J. Stankaičio „Aušros“ pirmininko atstiatydimino rašto. S. Paulo. 1x27 m. Rugsėjo m. 27 d. P. J. Sauliui, Centro Tarybos pirm. — Gerbiamašiai! Del ligos ir kitų apistovų toliau eiti C. Vald. pareigų negaliu. Be pirmininko gi urgancizacija likti taipgi negali. Vice-pirm. p. Ivanauskas iš Brazilijos išvažiuaves. todėliai prisineina laikinai iki susirinkimo kooptuoti kita pirmininka... Nuo redaktoriaus pareigų taipgi atsiskau... (pas.) Jonas Stankaitis, C. V. Pirmininkas.

S. Paulo, 1927 m. IX. 30 d. P. Rūškiui, Kultūros Sekcijos Pirmininkui.

— Susirgus Centro Valdybos Pirmininkui p. Jonui Stankaičiui ir jam raštiskai atsiskakius eiti toliau pareigas, Centro Taryba skubotam posėdži ivykusiam 30. IX. š. m. nutarė praęyti Tamstą laikinai (t. y. iki visotinio narių susirinkimo) eiti pareigas Centro Valdybos Pirmininko ir „Brazilijos Lietuvis“ Redaktoriaus.

Tai rementis Tarybos posėdžio minėtu nutarimu praętu Tamsta labai „Aušros“ porinti

tas pareigas ir perėmimo akta praęnu prisijusti Tarybai.

(pas.) J. Saulius, C. T. Pirminiuokas.

J. Stankaitis išvažiuaves.

Esamomis žiniomis, buv. „Aušros“ C. V. pirmininkas ir „Brazilijos Lietuvis“ redaktoriuis p. J. Stankaitis praieo šestadienio (epalio 15 d.) nakti apleidō S. Paulo. Kur jis išvyko žinių nėra. Nežino net ir artimiausi jo draugai. Prieš išvažiuodamas ta pat diena prisizadėjo dar susieiti su kai kuriais asmenimis atlikti „Aušros“ reikalu ateinanti pirmadieni, o vakare pasišalino nežinia kur.

„Aušros“ Inf. Biuras.

PRANESIMAI.

— „Brazilijos Lietuvis“ Redakcijoj yra dokumentai (laivakartės ir kelionės sutarty: August. Ramanausko, Jono Deventeno, Jono Turonio, Stasio Smilgio ir Kazio Mikulskio. Prašome atsiūmti.

— Gerb. „Brazilijos Lietuvis“ platintojai prašomi atsieisti už siuntineta platinimui laikraštį persiunčiant pinigus laišku. Jeigu atsiskaityta, nurodyt kada ir su ku.

Gerbiam. tautiečius, kuriems

Sporto Sekcijos reikalai.

Visu Brazilijoje gyvenančių organizuotų tautų veikia greta kito darbo ir sportavinio darbas. Muras lietuviams, kaip pasakyta ir „Aušros“ statute taippat reikėtų imtis kūno kultūros darbo.

S. Paulo mieste yra daug sporto aikščių ir saliu. Pradžioje mūsų jaunieji sportininkai galėtu (susitarę su kuriuo nors europiečių sporto klubū) naudotis gal velui, arba už nedidelį atlyginimą esamais sportui irengimais darant pirmusius įvairių sporto šakų pratimus.

Apie sporto atskiras šakas nekalbėsim. Tuo reikalu geriausiai kalbėti būtų jam susikūrusios sporto sekcijos susirinkim nes.

Kiek žinau, S. Paulo lietuvių tarpe yra daug mėgstančių sporta jaunuoju, taipgi daug geru sportininkų iš Kauno ir kitų Lietuvos vietu. Taigi tektu imtis sporto sekcijos sukūrimo darbo.

Nuo savęs pasiūlyčiau visiems sportininkams lietuviams ir norintiems būti sportininkais jaunuoliams eiti į „Brazilijos Lietuvis“ redakciją ir registruotis. Taigi, Lietuvos buvę sportininkai ir jaunime, sukruksime ir eikime prie kūno kultūros darbo.

P. R-is.

Red. prierasas. Visiškai pritardami iškeltam klausimui, kviečiame sporto sekcion norinčius istoti registruotis „Aušros“ būsinėj, rua da Conceição 61 nr., kasdien nuo 18 ligi 20 valandos.

buvo siuntinėta iki šiol nemo-kamai laikraštis, prašome prisijusti prenumeratos pinigų. Jeigu užsisakyti neoaėjgiate, prašome apie tai mus perspėti, nes kitaip tolimesni laikraščio siuntinėjimą suiaikysime.

Daugelis nusiskundžia, kad negaunama laikraščio. Prašome pranešti kada ir kam įmokėjote prenumeratos pinigų.

Keičiant gyvenimo vietą prašome tuojau pranešti naują savo adresą.

„Br. Liet.“ Red. ir Administr.

Ivairyenybės.

Berlynas — didžiausias miestas pasauly.

Aficialinis Berlyno statistikos biuras išleido maža leidinį vardu „Berlynas skaitlinėse“, kur smulkiai išdėstyta Vokietijos so-

stinės plotas ir gyventojų skaičius.

Sulig antro apskaitliavimo 1920 m. balandžio 20 d., Berlynas dalinamas į 8 rajonus, 59 nuovadijas ir 27 distriktus. Berlyno teritorija turėjo 878 ketvirtinius kilometrus, taigi didžiausis pasaulyje.

Gyventojų skaičius siekia 4 milijonus, — taigi antras pasaulio miestas po Londono ir New Yorko gyventojų skaičiumi. Berlynas sudaro dešimtą dalį visų Prūsijos gyventojų.

68,1 nuoš. viso uzimamo ploto tuo laiku dar neužimta trobesiais. Gyvenamais ir negyvenamais namais užimta 15,2 nuoš. teritorijos, 10, 84 nuoš. užimta gatvėmis, keliais ir gelžkeleiais ir 5,9 nuoš. teritorijos užima upė.

Gatvių skaičius siekia iki 6000; tiltų skaičius, su gelžkelio tiltais drauge, siekia 445.

Atskiru žemės sklypų užstatytų trobesiais priskaitoma 90,000. Gyvenamų namų 1926 metu galė priskaitoma į pusantro milijono.

Vyrų sudaro 54 nuoš. gyventojų skaičiaus. Vaikų iki 1 metų amžiaus priskaitoma virš 38,000; nuo 6 iki 14 metų amžiaus vaikų yra 390,000. Berlynas taipgi yra darbo miestas kur 3/4 viso gyventojų skaičiaus darbuojasi industrijoj ir komercijoj iskaitant šeimynų motinas, tarnaites ir kitus namų ruošos darbininkus. Du penktadaliai visų gyventojų priklauso fizinių darbininkų klasei.

Iš „Folha da Noite“.

Persiskyrimai Aigipte.

Niekur pasaulyje negali vyrų taip lengvai skirtis su žmona, kaip Aigipte. Vyrui, norinčiam atsikratyti „įkirėjusios“ žmonos pakanka tik pasakyti tris kartus: „skiriuosi su tavim“

Kadangi persiskyrimas taip lengvas, tai vyras galėtų vesti, kiek tik panorės kartų ir vėl su savo nauja žmona persiskirti, bet tokiai nors ir formaliai teisėtai vyrų pasielgimas laikomas nedoru.

Daznai vyras skiriasi su žmona būdamas labai suerzintas. Del tos priezasties vyras gali skirtis du kartus ir vėl vesti tą pačią žmoną, o trečią kartą vyras gali vesti žmoną jeigu buvusi jo žmona buvo ištekėjusi ir gavo nuo antrojo savo vyro persiskyrimą.

Jeigu persiskyrimas atlikta be liudininkų, tai dalykas nėra taip svarbus ir vyras gali vėl tuojaus vesti sau žmona; bet jeigu būta liudininkų, tai dalykas kiek sunkesnis ir tenka ieškoti apeiti istatymams tokiai daugiausiai praktikuojamas būdas.

Suieskoma biauirus išvažia dar šiaip nedora varda turintis vyras ir apvezdinama su persikirta žmona. Naujas vyras-baisenybė istaria persiskrimui vartojamus zodzius, o po to pirmąjiam vyrui leidžiama vesti buvusią žmoną, nepaisant, kad jau du kartus buvo persiskyręs. Daznai atsitinka kad tokie vyrai-baidyklės iš to pasidaro nuolatini gerai apmokama bizni. Bet atsitinka ir taip, kad tie baidyklės ismyli į sujungtą su juo žmona ir nieku būdu nesutinka išarti reikalingus persiskyrimui zodzius nepaisant ir geru už tai atlyginimo. Tokiais atvejais tu moterų likimas baises — jos netikėtai tampa žmonomis vyrų-baisenybių ir negali jų atsikratyti

Žmona su vyru gali skirtis tik teisme išrodziusi jos vyro žiauruma. Bet šis skyrimosi būdas moteriai daug atseina ir nevisumet jos naujai baigiasi.

Istatymai leidžia aigiptieciui turėti kartu keturias žmonas, bet tai gali daryti tik pasiturintieji vyrai. Neturintgi luonai ta praktikuoja

1927 m. spalio 29 d.

BRAZILIJOS LIETUVIS

4

keturis kartus išėilės vedami po viena žmona, o su pirmomis persiskirdami. Šis paprotys labai neigiamai atsiliepia: Šeimynų reikalus ir moteriš stumia į didžiųjų skurdą.

„Brazilijos Lietuvis“

„Brazilijos Lietuvis“ yra vienintelis didžiausias Brazilijos ir visos Pietų Amerikos išėivių lietuvių paveiksluotas laikraštis.

„Brazilijos Lietuvis“ yra tikriausias kiekvieno lietuvių išėivio draugas ir patarėjas. Jis kiekvienam išėiviui pagelbės patarimais, nurodymais, pamokinimais, kaip elgtis gyvenimo reikaluose, dėdamas atitinkamus straipsnius ir atsakymus į užklausus.

„Brazilijos Lietuvis“ nesivaiko beprotiškus, vien žalą lietuvių vardui svetūs nešančius obalsius, netarnauja jokios partijos reikalams.

„Brazilijos Lietuvis“ sako visiems lietuviams išėiviams: „Nesivaikykite čionai svetur ta spauda, tas partijas, tuos žmones, kurie gražiais „darbininkiskais“ obalsiais eina į Jus. Jie ne Jums tarnauja, bet svetimiems dievams, kurie juos išlaiko.“

„Brazilijos Lietuvis“ žiūri pačių opiausių, naudingiausių, būtent kultūrinių ir ekonominių išėivių reikalų.

„Brazilijos Lietuvis“ neverčia tautiečius atsisądėti jų ištikimimų, bet rodo tikrąjį išėivių gerovės kelią.

„Brazilijos Lietuvis“ nori suspiesti aplink save visas lietuvių išėivių proto pajėgas, kad dirbtų realų, tikrąjį vargstančių lietuvių išėivių gerovės pakėlimo darbą.

„Brazilijos Lietuvis“ tai ryšys, kuris riša lietuvius šiapus ir anapus okeanu, padeda susizinti giminėms ir pažystamiems, tiekia žinių, apie jų gyvenimą visuose kraštuose.

„Brazilijos Lietuvis“ plečia savo sparnus į visas puses, kur tik lietuviai gyvena ir jo pageidauja.

„Brazilijos Lietuvis“ leidžia draugija „Aušra“ kerti savaitėje (šeštadienį) 4 juose didelio formato puslapiuose.

„Brazilijos Lietuvis“ mielai atvyks svečiuosna viena kartą visai veltui, kas tik jį laišku paprašys. Nuolatos lankysis, jeigu prisūsisite:

Brazilijai ir Piet. Am. valstybėms: metams 16 mlr., pusmečiui 8 mlr., bertainiui 4 mlr.

Lietuvai metams 3 dol., pusmečiui 1 su puse dol., ketvirčiui 75 centus U. S. A. valiutoj.

Š. Amerikai ir kitoms valstyb. metams 4 dol., pusmečiui 2 dol., bertainiui 1 dol. U. S. A. valiutoj.

Pinigus galima siųsti laiškuose tokiu adresu: Diario lithuano „Brazilijos Lietuvis“, rua Conceição nr. 61, São Paulo, Brazil.

Užsisakę ir įmokėję pinigus iki 1928 m. Liepos mėnesiui, gaus įdomią apysaką „Bebrų Medžiotojas“ dovanų. Gi užsisakę ir užsimokėję už visus 1928 m. gaus dar viena apysaką „Setono saia. Šių premijuotų užsisakymų galutinis terminas 1927 metų gruodžio 30 dieną.

Kolonija „Naujoji Lietuva“

Geriausia lietuviams kolonizavimosi vieta Brazilijoj. Derlinga, lygi su nedideliais nuotakimais žemė. Auga puikniausiai: visi javai, alfafa, cukrinė nendrė, kava, arbata, tabakas, vynuogės, vaisių medžiai, daržovės, ypatingai vata. Puikniausiai vystosi šilkvabalių veisimas ir šilko gaminimas. Isigyjimo žemės sąlygos tokios: alkeras 400 milerių. Išsimokėjimas per 5 metus. Rankpinigiai ketvirta sumos dalis. Gali tapti turtingais ūkininkais ir su mozais pinigais, pradžioj žemę išnuomodami. Nuomos tokios sąlygos: už alkerą pirmus du metus mokama 50\$000 kasmet. Nuomuojamą žemę gali visada pirkti, įmokėta nuoma įskaitoma į mokesnį užperkama žemę. Lietuviai! Jeigu norite sukurti turtingus ateičiai ūkius, jeigu norite pasiluosuoti iš visų dabartinių vargų — imkitės žemės ūkio. Pirkimo, ar nuomavimo reikalu kreiptis raštu, ar asmeniškai tokiu adresu:

EMPRESA DE TERRAS DR. LABIENO DA COSTA MACHADO,
RUA WASHINGTON LUIZ NR. 32. S. PAULO

„Brazilijos Lietuvis“

priima visokius skelbimus bei paieškimus už mažą atlyginimą. Skelbimų rinkėjams geras uždabris — mokamė 20 nuosimčių nuo surinktų skelbimų mokesnio sumos. Kreiptis į Redakciją: Rua Conceição 61, S. Paulo, Brazil.

Išvasiuodamas į ūkį

PARDUODU

2 sklypu žemės 600 kv. metrų Viloj S. Elena, 30 min. pėsčiam nuo bondės. Visi sklypai aplinkui jau išpirkti. Rankpinigiai 450 mlr., toliau kas mėnuo po 50 mlreisių. Puiki proga, pasinaudokit! Suzinoti smulkiai „Aušros būstinėj, rua da Conceição 61 Nr. São Paulo.

JOSE GULYOS

MANUFAKTūros KRAUTUE

Parsiduoda pigiau neg kur kitur visokios medžiagos visokių rūšių drapanoms. Galima pirkti ir kilogramais. Nuolatiniamis pirkėjams nuolaida. Sąžiningas ir malonus patarnavimas.

Taipat galima gauti toj pačioj krautuvėj siuvmųjų mašinų „SINGER“ Kompanijos išsimokėjimui.

adresas: Avenida Paes de Barros 11. (Mooca).

Lietuvi - miestietis!

Geriausia tavo ateitis nusipirkti žemės sklypą namams ir daržui Viloj Paulina, Chacara Mafalda. Čia ateis centralinės miesto gatvės ir tuojau bus vedama bonda. Taipat Chacara Belemzinho ir Villa Paranagua prie Jardim Matarazzo. Šios vietos randasi geriausioj vietoj, kur pirmon eilėn vedama susisiekimas su miesto centru, nes dar už jų yra autodromas. Čia koncentruojasi visas gyvenimas tas pat ką ir miesto centre.

ŽEMĖS SAVININKAS:

Cia BEI & SARTI

Largo do Thesouro 5 NR.

Kainas ir visas kitas smulkmenas galima suzinoti „Brazilijos Lietuvis“ redakcijoj, rua da Conceição 61 Nr. São Paulo.

KOLONIJA

S. PEDRO DE TURVO

PUIKI ŽEMĖ UKIAMS! 18 kilom. nuo stoties S. Cruz do Rio Pardo, susisiekimas geru automobilių keliu. Prie kolonijos gražus, daug vokiečiais apgyventas miestelis S. Pedro do Turvo. Klimatas labai geras. Drugio nėra. Pakankamai upių ir vandens. Geriausiai dera vynuogės, tabakas, cukr. nendrės, sodnų vaismedž., bulvės, daržovės ir t. t. Yra puikių ganyklų. Kainos: 600 mlr. alkeris. Išmokėjimas mėnesiais, ar metinėmis ratomis. Asmeniškai, ar raštu kreiptis tokiu adresu:

S. A. Colonisacão no Est. S. Paulo, rua Libero Badaro Nr. 28; S. Paulo. Caixa postal 3076.